

ligesom den ærede Ordfører paa Flertallets Vegne. Hovedgrunden til vor Indstilling er, at vi anse det for urigtigt at indskrænke Brugen af Jorden, naar der ikke er nogen meget trængende Nødvendighed for at gjøre det. Vi holde paa, at Jorden bør frit kunne benyttes af Eieren til saavel Havedyrking, Agrikultur og Dyrking af Handelsplanter uden Indskrænkning. Derimod erkjende vi, at der kan være Tilfælde, hvor der kan fordrøes en Afgift, som omtrent kan svare til Tolden eller til en Forhøielse af en ældre Toldafsat, og det have vi ogsaa erklæret, at vi ere villige til at gaa ind paa, saafremt, hvad vi haabe ikke vil blive Tilfældet, den Forhøielse, som er vedtagen i Landstthinget, skal blive endelig vedtagen af begge Rigsdagens Afdelinger. Paa Grund heraf forekommer det os heller ikke, at der er nogen Grund for os til at fremkomme med Forslag om, hvorledes denne Forhøielse af Tolden, som den bliver, efter at Vedtagelsen i Folkethinget maatte finde Sted, skal udjævnes ligeoverfor dem, som dyrke Tobak, og vi henholde os altsaa til Sagen, som den foreligger, og tillade os at tilraade, at Overgangen til 3die Behandling negtes.

Finanzministeren (Estrup): Jeg kan ikke blot tiltræde men, ogsaa anbefale de Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Flertal, idet nogle maa erkjendes for at være virkelige Forbedringer, og jeg om andre ikke kan Andet end erkjende, at de ere Forskjønelser i Lovforslaget. Jeg maa særlig kun gjøre opmærksom paa Vædringsforslaget under Nr. 11, som Udvalgets Flertal jo har gjort Rede for i sin Betænkning. Jeg vil dertil bemærke, at det selvfølgelig vil medføre en Merudgift for Statskassen, men at den er saa ubetydelig, at jeg tror, at de Fordele, der opnaas ved Vedtagelsen af dette Vædringsforslag, langt opveie dette Tab. Vedtages Vædringsforslaget under Nr. 11, saa ville jo Erstatningerne til dem, som have Bygninger og Hæststaber, særlig indrettede til Tobaksdyrking, komme til Udbetaling strax. Det vil sige, strax efter at Erstatningen er fastsat, og de Vedkommende ville altsaa komme til at nyde Renten af denne Erstatning i de saa Aar, der endnu ere givne dem til at dyrke Tobak. Jeg tror ikke, at man behøver at være bange for, at dette Rentetab for Statskassen vil naae noget større Beløb, og det forekommer mig, som sagt, at man hellere maa lide dette Rentetab end fastholde Bestemmelsen i Lovforslaget, som dette nu er affattet, hvorved der kan fremkomme en Ubillighed lige overfor

den, som er Eier af disse Bygninger og Hæststaber uden tillige at være Eier af Gruunden. Det ærede Mindretal har ikke kunnet tiltræde Lovforslaget i dets Helhed, og støtter særlig sin Modstand mod Lovforslaget paa, at dette vil gjøre et ubilligt Indgreb i den Frihed, som ubetinget bør være indrømmet enhver Eier til paa sin egen Grund at dyrke og lade dyrke, hvad han selv finder for godt. Jeg skal mindes denne Udtalelse af det ærede Mindretal, dersom man igjen skulde komme til at forhandle her i Thinget om Frihed for Skoveiere til at bruge deres Grund, som de ville. Jeg skal da tillade mig at have denne ubetingede Paaastand i Grændring. Det er klart nok, at man hidtil her i Landet ikke har haft en saadan ubetinget Frihed til at bruge sin Jord som man vil. Naar man vil benytte Tobakken til at stæffe sig en forøget Statsindtægt, saa er der absolut kun de to Veie at gaa, enten at forbyde Tobaksdyrking eller bestaate Tobaksdyrking. Mindretallet vil være villigt til at gaa den sidste Veie, men jeg tror rigtignok, at det er den uheldigste af de to Veie at følge. Jeg tror, at man meget snart vil komme til den Erfaring, at Omkostningerne ved Opkrævningen af denne Skat ville komme til at staa i et udfærdigt Forhold, hvad Skatteopkrævningen angaar, til Skattens Udbytte. Allerede i dette Øieblik er Tobaksdyrkingen her i Landet temmelig indskrænket, skjøndt den har en saa overordentlig stor Beskyttelse, og jeg tvivler ikke om, at Dyrkingen yderligere vil aftage, naar man kommer til en yderligere Bestaatning af den. En Bestaatning af Tobaksdyrkingen efter Produktet anser jeg for at være omtrent en Umulighed at indføre, og vil man kræve Skatten efter det dyrkede Areal, skjøner jeg ikke rettere, end at det nødvendigt vil være en saa stor Risiko for Tobaksdyrkerne, at Tobaksdyrkingen paa Grund deraf væsentlig maa aftage i Omfang, ja, man kunde maaftte end ogsaa gaa videre og sige, at det indirekte vil være at standse Tobaksdyrkingen her i Landet. Det forekommer mig at være den absolut heldigste Veie, som Lovforslaget har angivet, ligefrem at forbyde Tobaksdyrkingen og samtidig give Erstatning til de hidtidige Tobaksdyrkere for den Kapital, de have bundet i Dyrkingen. Udhungerer man Tobaksdyrkingen ved en Bestaatning, faae de nuværende Tobaksdyrkere jo overordentlig Lidt af den Fordel, at de kunne faae erstattet den hidtil i Tobaksdyrkingen anbragte Kapital. Jeg tror altsaa, det er i selve Tobaksdyrkerens Interesse, at man gaar Lovforslagets Veie istedetfor at gaa den anden Veie, at bestaate den fremtidige Tobaksdyrking.